

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

słoweński

Swipe to change

Krajowe sądy szczególne

Słowenia

Więcej informacji o sądach w Słowenii można znaleźć na oficjalnej stronie internetowej Sądu Najwyższego Republiki Słowenii. W niniejszej części przedstawiono informacje na temat organizacji sądów szczególnych w Słowenii.

Oficjalne tłumaczenie przeglądanej wersji językowej nie istnieje.

Tutaj znajdują Państwo tłumaczenie maszynowe tego tekstu. Ma ono charakter wyłącznie orientacyjny. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

-----polski-----bułgarskihiszpańskiczeskiduńskiniemieckiestońskigreckiangielskifrancuskichorwacki włoski łotewski litewski węgierski maltański niderlandzki portugalski rumuński słowacki fiński szwedzki

Sądy pracy i sąd ds. ubezpieczeń społecznych pierwszej instancji (Delovna sodišča in socialno sodišče prve stopnje)

Sądy pracy są właściwe do rozstrzygnięcia indywidualnych i zbiorowych sporów z ze stosunku pracy, natomiast sądy ds. ubezpieczeń społecznych – do rozstrzygnięcia sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych określonych w przepisach ustawowych.

Sądy pracy i sąd ds. ubezpieczeń społecznych pierwszej instancji orzekają w pierwszej instancji. Sąd Apelacyjny ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (Višje delovno in socialno sodišče) rozpoznaje odwołania od orzeczeń sądów pracy i sądu ds. ubezpieczeń społecznych pierwszej instancji, natomiast odwołania od orzeczeń Sądu Apelacyjnego ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznaje Sąd Najwyższy Republiki Słowenii.

Sąd pracy jest właściwy do rozstrzygnięcia następujących rodzajów indywidualnych sporów ze stosunku pracy:

dotyczących nawiązania, istnienia, czasu trwania i rozwiązania stosunku pracy;

dotyczących praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności wynikających ze stosunku pracy, między pracownikiem a pracodawcą lub jego następcą prawnym;

dotyczących praw i obowiązków wynikających ze stosunku pracy między pracownikiem a klientem, na rzecz którego pracownik wykonuje pracę z tytułu umowy między pracodawcą a klientem;

dotyczących procedur zatrudnienia, między pracodawcą a kandydatem;

dotyczących praw i obowiązków wynikających z własności przemysłowej, uzgodnionych między pracownikiem a pracodawcą w ramach stosunku pracy;

dotyczących pracy wykonywanej przez dzieci w wieku poniżej 15. roku życia, praktykantów, uczniów i studentów;

dotyczących stypendiów, między pracodawcami a uczniami lub studentami;

dotyczących nieodpłatnego wykonywania pracy w okresie próbnym;

określonych prawem.

Sąd pracy jest również właściwy do zadecydowania o uznaniu zakładu ubezpieczeń za współpozwanego w sporze o odszkodowanie, do rozstrzygnięcia którego właściwy jest sąd pracy.

Jeżeli powód jest pracownikiem, właściwe są nie tylko sądy o ogólnej właściwości miejscowej dla pozwanego, ale również sąd znajdujący się na terytorium, na którym praca jest, była lub powinna być wykonywana, a także sąd właściwy dla obszaru, na którym powstał stosunek pracy.

Sąd pracy jest właściwy do rozstrzygnięcia następujących rodzajów zbiorowych sporów ze stosunku pracy:

sporów o ważność układu zbiorowego pracy, a także o jego stosowanie w stosunkach między stronami układu lub stronami układu a stroną trzecią;

sporów o kompetencje do prowadzenia rokowań zbiorowych;

sporów o zgodność zbiorowych układów pracy z prawem, wzajemną zgodność zbiorowych układów pracy, a także zgodność ogólnych zarządzeń pracodawcy z prawem i ze zbiorowymi układami pracy;

sporów o legalność strajków i innych form protestu;

sporów o uczestnictwo pracowników w zarządzaniu;

sporów o kompetencje związków zawodowych w zakresie stosunków pracy;

sporów o decyzje w zakresie reprezentatywności związków zawodowych;

wszelkich innych sporów określonych prawem.

Właściwość miejscowa w sporach zbiorowych ze stosunku pracy, w których stroną jest pracodawca, należy do sądu o ogólnej właściwości miejscowej dla pracodawcy.

Sąd ds. ubezpieczeń społecznych jest właściwy do rozstrzygnięcia następujących sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych:

1. W dziedzinie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego:

sporów o prawa do i z tytułu ubezpieczenia emerytalnego i rentowego;

sporów o prawa do i z tytułu dodatkowego ubezpieczenia emerytalnego;

sporów o płatność składek na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalno-rentowe i na obowiązkowe dodatkowe ubezpieczenie emerytalne;

sporów dotyczących utworzenia lub likwidacji stanowisk, w odniesieniu do których objęcie dodatkowym ubezpieczeniem emerytalnym jest obowiązkowe;

sporów o dobrowolne objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalno-rentowym i płatności składek na to ubezpieczenie;

sporów o uznanie okresu ubezpieczenia i okresu składkowego;

sporów o prawa do emerytury państwowej;

sporów dotyczących rejestru urzędowego.

2. W dziedzinie ubezpieczenia zdrowotnego:

sporów dotyczących praw do i z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego i płatności składek na to ubezpieczenie.

3. W dziedzinie **ubezpieczeń na wypadek bezrobocia i ubezpieczeń pracowniczych**:

sporów dotyczących praw do i z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia od utraty pracy i płatności składek na to ubezpieczenie;

sporów dotyczących dobrowolnego objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem od utraty pracy i płatności składek na to ubezpieczenie;

sporów dotyczących stypendiów przyznawanych na podstawie zaświadczeń o dochodach, a także stypendiów dla osób utalentowanych;

sporów dotyczących kredytów studenckich na podstawie poręczeń i dofinansowywanie odsetek, których przyznanie zależy od przedstawienia zaświadczenia o dochodach.

4. W dziedzinie **opieki rodzicielskiej i świadczeń rodzinnych**:

sporów dotyczących praw do i z tytułu ubezpieczenia na opiekę rodzicielską, a także płatności składek na to ubezpieczenie;

sporów dotyczących praw do świadczeń rodzinnych.

5. W dziedzinie **świadczeń socjalnych**:

sporów dotyczących świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego;

sporów dotyczących uprawnień do różnego rodzaju świadczeń socjalnych, jeżeli mają one na celu wyjaśnienie kwestii związanych z ubezpieczeniem społecznym wnioskodawcy i jeżeli o uznaniu prawa do takiego świadczenia decyduje zaświadczenie o dochodach.

Sąd ds. ubezpieczeń społecznych jest również właściwy do orzekania w dziedzinach, o których mowa powyżej, w następujących sporach z zakresu ubezpieczeń społecznych:

dotyczących zwrotu niewłaściwie uzyskanych środków;

dotyczących odszkodowania za szkody wyrządzone przez organ państwowy lub podmiot posiadający władzę publiczną ubezpieczonemu lub osobie dochodzącej roszczeń z tytułu ubezpieczenia, bądź szkód, jakie ubezpieczony wyrządził instytucji w związku ze stosunkiem ubezpieczenia, lub w związku z wykonywaniem praw z tytułu ubezpieczenia społecznego.

Sąd ds. ubezpieczeń społecznych jest również właściwy do rozstrzygania sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych określonych prawem.

Do sądów pierwszej instancji w Republice Słowenii należą:

Sąd Pracy w Celje, z siedzibą w Celje, obejmujący swym obszarem właściwości okręg sądowy Celje;

Sąd Pracy w Koprze, z siedzibą w Koprze, obejmujący swym obszarem właściwości okręgi sądowe Koper i Nova Gorica;

Sąd ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublanie, z siedzibą w Lublanie, właściwy do orzekania w sporach zbiorowych na obszarze okręgów sądowych Kranj, Krško, Lublana i Novo mesto, a także do rozpoznawania sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych na terytorium Republiki Słowenii;

Sąd Pracy w Mariborze, z siedzibą w Mariborze, obejmujący swym obszarem właściwości okręgi sądowe Maribor, Murska Sobota, Ptuj i Slovenj Gradec.

Sądy pierwszej instancji rozstrzygają spory zbiorowe w siedzibie sądu, chyba że przewidziano, że muszą one orzekać w wydziałach zamiejscowych.

W przypadku sporów zbiorowych i z zakresu ubezpieczeń społecznych, sąd pierwszej instancji orzeka w składzie jednego sędziego, będącego przewodniczącym składu, i dwóch ławników. Jeden z ławników jest wybierany z listy kandydatów wywodzących się spośród pracowników lub osób ubezpieczonych, a drugi z listy kandydatów będących przedstawicielami pracodawcy lub instytucji.

W indywidualnych sporach pracowniczych i z zakresu ubezpieczeń społecznych obejmujących roszczenia materialnoprawne orzeka jeden sędzia, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty minimalnej stanowiącej warunek zezwalający na złożenie środka zaskarżenia (*revizija*), określonej w ustawie o postępowaniu cywilnym. Niezależnie od wartości przedmiotu sporu, niektóre sprawy muszą być rozstrzygane przez jednego sędziego, np. indywidualne spory ze stosunku pracy dotyczące rozwiązania umowy o pracę, pracy w okresie próbnym, pracy w nadgodzinach, przerw w pracy, odpoczynku oraz urlopu i innych rodzajów nieobecności w pracy, obowiązku świadczenia pracy w związku z wyjątkowymi okolicznościami, kar dyscyplinarnych, tymczasowego zawieszenia w pracy w związku z rozpoczęciem postępowania dyscyplinarnego oraz tymczasowym przeniesieniem na inne stanowisko; spory z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczące prawa do zasiłku pielęgnacyjnego, prawa do zasiłku dla niepełnosprawnych z tytułu ograniczonej sprawności fizycznej i prawa do leczenia w sanatorium.

Sąd Apelacyjny ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (Višje delovno in socialno sodišče)

Sądy pracy są właściwe do rozstrzygania indywidualnych i zbiorowych sporów ze stosunku pracy, natomiast sądy ds. ubezpieczeń społecznych rozstrzygają spory określone przepisami ustawowymi.

Sąd Apelacyjny ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznaje apelacje od orzeczeń sądów pracy i sądów ds. ubezpieczeń społecznych pierwszej instancji. Sąd Najwyższy Republiki Słowenii rozpoznaje zwykle i nadzwyczajne środki zaskarżenia od orzeczeń Sądu Apelacyjnego ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Siedziba Sądu Apelacyjnego ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych znajduje się w Lublanie.

Sąd Apelacyjny ds. Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzeka w składzie trzech sędziów.

Sąd administracyjny Republiki Słowenii (Upravno sodišče Republike Slovenije)

Sąd Administracyjny Republiki Słowenii jest właściwy do rozstrzygania sporów administracyjnych w trybie i za pomocą metod określonych w ustawie o sporach administracyjnych (Zakon o upravnem sporu).

W sporach administracyjnych zagwarantowano ochronę sądową praw i korzyści osób fizycznych i organizacji przed decyzjami i czynnościami organów państwowych, organów władz lokalnych i podmiotów posiadających uprawnienia publiczne, w zakresie określonym w ustawie.

W sporze administracyjnym:

sąd orzeka w przedmiocie legalności prawomocnych aktów administracyjnych naruszających sytuację prawną skarżącego;

sąd orzeka w przedmiocie legalności indywidualnych aktów i czynności naruszających prawa człowieka i podstawowe wolności osób fizycznych, chyba że zagwarantowano inne formy należytego postępowania;

sąd orzeka w przedmiocie legalności aktów przyjętych przez organy administracji państwowej, organy władz lokalnych i podmioty posiadające uprawnienia publiczne, wydanych w formie zarządzeń regulujących stosunki między określonymi podmiotami.

Spory administracyjne są rozstrzygane w pierwszej instancji przez Sąd Administracyjny Republiki Słowenii. W sporach administracyjnych skargi na orzeczenia wydane w pierwszej instancji lub nadzwyczajne środki prawne przeciwko takim orzeczeniom rozpoznawane są natomiast przez Sąd Najwyższy Republiki Słowenii.

Siedziba Sądu Administracyjnego Republiki Słowenii mieści się w Lublanie.

Sąd administracyjny orzeka w **siedzibie** i w następujących **wydziałach zamiejscowych**:

w wydziale w Celje dla obszaru właściwości Sądu Wyższego w Celje;

w wydziale w Novej Goricy dla obszaru właściwości Sądu Wyższego w Koprze;

w wydziale w Mariborze dla obszaru właściwości Sądu Wyższego w Mariborze.

Decyzja dotycząca tego, który wydział powinien orzekać w danej sprawie, jest podejmowana przy uwzględnieniu miejsca zamieszkania lub siedziby strony skarżącej.

Jeżeli strona skarżąca nie ma miejsca pobytu albo siedziby w Republice Słowenii, Sąd Administracyjny orzeka w wydziale znajdującym się na obszarze właściwości, na którym miała miejsce zaskarżona czynność administracyjna.

Sąd Administracyjny orzeka w składzie trzech sędziów, z wyjątkiem niektórych przypadków przewidzianych ustawą, w których orzeka jeden sędzia.

Sąd Najwyższy rozpoznaje odwołania i nadzwyczajne środki zaskarżenia w składzie trzech sędziów, natomiast w sporach dotyczących kompetencji w składzie trzech lub pięciu sędziów.

Prawnicze bazy danych

Więcej informacji o sądach w Słowenii można znaleźć na [oficjalnej stronie internetowej Sądu Najwyższego Republiki Słowenii](#).

Ciekawe strony

Organy sądownictwa

Ostatnia aktualizacja: 02/11/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe.

Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.